

תת"ע 4914/10/22 - סאאד יונס נגד מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 4914-10-22 מדינת ישראל נ' סאאד יונס
תיק חיצוני: 10156895103

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	סאאד יונס
נגד	
משיבה	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 20.11.22.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון - בענייננו, אין מחלוקת כי המבקש קיבל זימון לדיון בו נשפט בהיעדרו, כפי שגם עולה מאישור מסירה המצוי בתיק בית המשפט, וצורף לכתב האישום. אלא שלטענת המבקש, עקב פטירת דודו, וקבורתו יום לפני הדיון, פקד אותו אבל, והוא שכח ממועד הדיון.

"הפסיקה הנוהגת מלמדת כי על מנת לקבל בקשה לביטול פסק דין משום "סיבה מוצדקת" על המבקש לעבור משוכה גבוהה מאוד. כך, למשל, טענות כגון: אי התייצבות לדיון משום שכחה של מועד הדיון; אי קבלת הזימון לדיון עקב שיבושים בחלוקת הדואר או קיומן של תיבות דואר פרוצות; ונכח מצבו הרפואי של ב"כ המבקש, מבלי שהתבקשה דחייה של הדיון מראש - לא נמצאו כסיבות מוצדקות לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו של הנאשם." רע"פ 1911/18 עמיד גיש נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 27.05.2018); וככלל, טענות בדבר בלבול או שכחה של מועד הדיון לא התקבלנה כסיבה מוצדקת לאי התייצבות (רעפ 8427/17 סאלם); ועל פי הפסיקה, שכחה, או טעות, או בלבול בנוגע למועד הדיון אינם עילה לביטול פסק דין. וראו גם עפ"ת (מחוזי חיפה) 33866-03-22 גלעדי נ' מדינת ישראל, 6.5.22; ועפ"ת (מחוזי מרכז) 20068-09-21 דהן נ' מדינת ישראל, 17.11.21.

בנסיבות אלה, ועם כל ההבנה לנסיבות הבקשה, המבקש לא הציג עילה מספקת לאי-התייבבותו, המצדיקה את ביטול פסק הדין.

אשר לתנאי השני, אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו.

בנסיבות הבקשה שלפניי, המבקש הסתפק בטענה כוללנית לפיה "הנני מצהיר, כי לא דיברתי ו/או אחזרתי בטלפון"; והמבקש לא הציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, כי יגרם לו עיוות דין, ולא הצביע על שיקולים הנתמכים בתשתית ראייתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין; ועל פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בעלמא בכדי להקים חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

יתרה מכך, בענייננו מדובר בעבירה של נהיגה ללא חגורת בטיחות, ואין גם בהכחשה הכללית והסתמית באשר לעבירת שימוש בטלפון כדי להסיק לעניין העבירה נשוא כתב האישום.

גם העונש שהושת על המבקש (כפל קנס ופסילה על תנאי) הינו סביר, בהתחשב בעברו התעבורתי (120 הרשעות קודמות, 25 מתוכן בעשור האחרון, ללא דומות); ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

המבקש קיבל את יומו בבית המשפט והוא לא ניצל אותו מטעמים התלויים בו.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ה' טבת תשפ"ג, 29 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.